

§ 4. 1. Posiadacz książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej może korzystać z usług w państwach, z którymi Polska rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, w kwocie nie przekraczającej równowartości 3.000 zł, a w innych państwach — równowartości 300 franków szwajcarskich.

2. Jeżeli posiadacz książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej korzystał z usług za granicą w kwocie nie przekraczającej równowartości 1.500 zł lub 150 franków szwajcarskich, może korzystać z tej książeczki w okresie jej ważności.

§ 5. 1. Polski Związek Motorowy pokrywa należność za świadczone usługi na podstawie rachunku wystawionego przez zagraniczny klub samochodowy. Pokrycie należności

następuje w walucie państwa, na którego terytorium świadczono usługi.

2. Posiadacz samochodu jest obowiązany zwrócić Polskiemu Związkowi Motorowemu w walucie polskiej kwotę zapłaconego rachunku, obliczoną według zasad stosowanych przy sprzedaży walut na cele prywatnych podróży za granicę.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1974 r. w sprawie realizacji niektórych płatności w stosunkach z zagranicą za pośrednictwem Polskiego Związku Motorowego (Dz. U. Nr 28, poz. 161).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1979 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

51

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 28 marca 1979 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania enzoptycznej białaczki bydła.

Na podstawie art. 6 lit. a), art. 17, art. 28, art. 29 lit. a) i art. 109 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 662, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. Enzoptyczna białaczka bydła, zwana dalej „białaczką”, podlega zwalczaniu, a guzowatą jej postać, zwaną dalej „białaczką guzowatą”, włącza się do zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) — w razie wystąpienia objawów wzbudzających podejrzenie o chorobę u zwierząt żywych, padłych albo poddanych ubojowi.

§ 2. 1. Zwierzę podejrzone o białaczkę guzowatą powinno być zabite po uprzednim odosobnieniu i oznakowaniu przez wycięcie trójkątnego otworu w lewej małżowinie usznej, a zwłoki poddane badaniom laboratoryjnym histopatologicznym na białaczkę.

2. Jeżeli badanie potwierdza wystąpienie białaczki, wojewoda wyda decyzję o uznaniu gospodarstwa za zapowietrzone tą chorobą; w decyzji tej wojewoda może nakazać:

- 1) poddanie zwierząt okresowym badaniom na białaczkę,
- 2) odosobnienie lub zabicie zwierząt, u których stwierdzono tę chorobę,
- 3) oczyszczenie i odkażenie pomieszczeń dla zwierząt albo zakazać wyprowadzania bydła z gospodarstwa, z wyjątkiem zwierząt przeznaczonych na rzeź lub kierowanych do izolacji.

3. Za bydło zabite przysługuje odszkodowanie w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia.

§ 3. Gospodarstwo uważa się za wolne od białaczki, jeżeli:

- 1) systematycznie prowadzone badania laboratoryjne nie wykryły choroby w okresie ostatnich dwu lat lub
- 2) nie wykryto guzowatej białaczki w okresie ostatnich pięciu lat, a ponadto
- 3) w razie uprzedniego uznania gospodarstwa za zapowietrzone, jeżeli zostały spełnione nakazy i zakazy określone w decyzji, o której mowa w § 2 ust. 2, a nowo wprowadzone zwierzęta pochodzą z gospodarstw uznanych za wolne od białaczki.

§ 4. Obszar województwa uważa się za wolny od białaczki, jeżeli:

- 1) w okresie ostatnich 5 lat w pogłowie bydła wykryto nie więcej niż 0,03 promille zwierząt dotkniętych białaczką guzowatą,
- 2) usuwa się wszystkie zwierzęta, u których stwierdzono białaczkę w wyniku powszechnych okresowych badań laboratoryjnych,
- 3) zwierzęta wprowadzane na teren województwa pochodzą z gospodarstw uznanych za wolne od białaczki.

§ 5. Uznanie gospodarstwa lub obszaru województwa za wolne od białaczki stwierdza wojewódzki zakład weterynarii.

§ 6. Wojewoda może zarządzić:

- 1) badanie bydła na białaczkę oraz rejestrację zwierząt dotkniętych tą chorobą na obszarze całego województwa, określonych gmin lub gospodarstw,
- 2) ograniczenie lub całkowity zakaz wwozu, wywozu, rozprowadzania bydła do chowu i hodowli oraz do innych celów z obszarów lub gospodarstw nie uznanych za wolne od białaczki.

§ 7. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wojewodzie, należy przez to rozumieć również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Minister Rolnictwa: *L. Kłonica*

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.